

Cal Julit

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Des de la carretera de Sant Llorenç cal agafar el trencant de Coforb, la masia es troba prop de la carretera, sota l'església parroquial.
Emplaçament La casa de cal Julit està situada en el replà d'una ampla carena elevada sobre les terres de conreu del centre de la vall de Coforb.

Coordenades:

Latitud: 42.090913564287
Longitud: 1.7925816646151
UTM Est (X): 400146
UTM Nord (Y): 4660575

Classificació

Número de fitxa 08045 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La teulada de l'edifici ja ha cedit i el seu estat de conservació és molt dolent.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08044A004000270000SL
Autoria de la fitxa Pol Navarro Costa - Societat d'Arqueologia del Berguedà
Data de registre de la fitxa: dt., 18/01/2022 - 17:00

Descripció

Es tracta d'una casa de planta irregular a causa de les diferents ampliacions. L'edifici principal consta de planta baixa, planta pis i unes petites golfes, amb una distribució de dos cossos paral·lels en l'edifici antic; tenia la coberta a dos vessants amb el carener orientat d'est a oest.

La primera ampliació es fa cap a l'oest reconvertint en habitatge una pallissa preexistent i conservant l'amplada de l'edifici. La construcció de la casa de Rossinyol adossada en part de la façana sud l'afectà considerablement.

Observacions:

El seu estat actual és molt dolent, motiu pel qual el seu anàlisi des del punt de vista formal es complicarà a mesura que passi el temps, ja que l'edifici s'està degradant a marxes forçades.

Durant l'inventari que va dur a terme la Societat d'Arqueologia del Berguedà, a la dècada del 2000, s'hi van poder documentar alguns elements arquitectònics a destacar:

-Llar (segles XVII-XVIII). Constituïda per un foc a terra amb xemeneia i un banc de fusta, situat just en front. El respatller és practicable, ja que es transforma en taula plegable quan s'obra endarrere. Completen el conjunt uns cremalls de ferro penjats del fúnebre i una boca de forn situada a la paret, al costat del banc.

-Porta (segle XVIII). Constituïda per muntants, llinda i marxapeus de fusta, encaixats al mur de tàpia.

-Envà (segle XVIII). Fet de paret de tàpia alternada amb llates de fusta en posició vertical col·locades cada 75 cm aprox. En un d'aquests panys s'hi disposa una porta amb muntants i llinda de fusta.

Història

Al llarg de la història, aquest mas ha tingut diferents noms: cal Julit, Ferrer o Cortina. A l'agost de 1342 documentem els honors de Pere Ferrers afrontant un tros de terra del Regatell.

Al **segle XVI** El senyor Rafel Onofre del Graner enfrankeix durant 3 anys els censos dels masos Grau i Ferrer a la seva minyona Miquela Piques, de Coforb.

Segle XVII: La casa sembla estar definida per una estructura de dos cossos rectangulars separats per un mur mitger, el cos occidental és més ample que l'oriental. El mur nord de la casa està adossat a un marge.

A planta baixa, cap cos presenta subdivisions. La porta d'entrada està situada en el mur oest i s'accedeix a un espai que actua com a distribuïdor, una porta en el mur mitger permet accedir als estables i una escala, de pedra, de dos trams, adossada al mateix mur permet accedir al primer nivell.

A la planta pis, la sala ocupa la totalitat del cos occidental, presenta un ús diferenciats, en l'angle nord-oest es troba la llar de foc i el forn tot envoltat per un banc escó, la pica situada en el mur sud va quedar amortitzada per la construcció de la casa de Rossinyol; una escala de fusta adossada en el mur mitger permet l'accés a les golfes. El cos oriental té una amplada menor, està dividida per un envà obtenint dues habitacions.

Les golfes són de petites dimensions.

Segle XVIII: s'adossa una construcció a l'oest, consta de planta baixa i primer nivell, dos grans pilars actuen com a suport de l'estructura, la teulada és d'un sol vessant que per la banda est s'eleva lleugerament sobre la casa seguint amb una suau inclinació cap a ponent. Una porta tapiada a la planta baixa, en el mur nord, indica que aquesta estructura inicialment no estava adossada a cap marge.

Creiem que aquesta construcció adossada, en un principi, estava destinada a pallissa; mantenia dos nivells tan sols en l'amplada de la casa, la part que sobresurt en la façana meridional era d'un sol nivell.

Segle XIX: la pallissa s'adapta com a habitatge, es crea un nou accés directe al primer pis amb una escala de doble accés i es tapia una finestra en aquest mateix nivell. L'interior es distribueix a partir d'un pilar central i un altre situat en la façana sud. A la planta pis s'observa una sala central amb dues habitacions a la banda de ponent separades amb envans.

La construcció de la pista, arran del mur nord de la casa, va provocar que la porta aquí existent, es tapiés.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022) Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

CORTES, M^a del Agua. (2020) De bona casa, bona brasa. La casa i l'espai domèstic rural al Berguedà. Generalitat de Catalunya, Barcelona.

CORTÉS, Maria del Agua. (2016) Espai domèstic i cultura material. Una aproximació històrica a les cases rurals del Berguedà. [Tesi Doctoral Universitat Autònoma de Barcelona]. Tesis doctorals en xarxa.

BOLÒS, Jordi. (2006) Diplomatar del monestir de Santa Maria de Serrateix. Segles X-XV. Fundació Noguera, Barcelona.

CUNILL, Jaume. (2020) Els primers cognoms del Berguedà. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004) Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

